

ΕΤΕΡΑ ΕΥΧΗ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῷ Πέτρῳ καὶ τῇ πόρνῃ
διὰ δακρύων ἄφεσιν ἁμαρτιῶν δωρησάμενος καὶ τὸν
πλῶνῃ τὰ ἴδια ἐπιγνόντα πταίσματα δικαιώσας,
πρόσδεξαι τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ δούλου Σου (δεῖνος).
καὶ εἴ τι ἐπλημμέλησεν, ἐκούσιον ἢ ἀκούσιον ἁμάρ-
τημα, ἐν λόγῳ ἢ κατὰ διάνοιαν, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον. Σὺ γὰρ εἶ ὁ μόνος
ἐξουσίαν ἔχων ἀφιέναι ἁμαρτίας καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος διὰ τῆς
ἐμῆς ἐλαχιστότητος ἔχοι Σε λελυμένον καὶ συγκε-
χωρημένον.

ΕΥΧΗ

τῶν κολλύβων.

Εἰς μνήμην Ἁγίου.

Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ Σου, Κύριε,
καὶ κελεύσας τῇ γῇ παντοδαποὺς ἐκφύειν καρποὺς
εἰς ἀπόλαυσιν καὶ τροφήν ἡμετέραν· ὁ τοῖς σπέρ-
μασι τοὺς τρεῖς παῖδας καὶ Δανιήλ τῶν ἐν Βαβυ-
λῶνι ἀβροδιαίτων λαμπροτέρους ἀναδείξας. Αὐτός,
πανάγαθε Βασιλεῦ, καὶ τὰ σπερματα ταῦτα σὺν τοῖς
διαφόροις καρποῖς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν
μεταλαμβάνοντας ἀγίασον· ὅτι εἰς δόξαν ᾧ καὶ
εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τοῦ ἁγίου (τοῦδε) ταῦτα προε-

τέθησαν παρὰ τῶν Σῶν δούλων καὶ εἰς μνημόσυνον τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ πίστει τελειωθέντων. Παράσχου δέ, ἀγαθέ, τοῖς τε εὐτρεπίσαι ταῦτα καὶ τοῖς τὴν μνήμην ἐπιτελοῦσι πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα καὶ τῶν αἰωνίων Σου ἀγαθῶν τὴν ἀπόλαυσιν δώρησαι· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τοῦ ἁγίου (τοῦδε), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων Σου τῶν ἁγίων. Ὅτι Σὺ εἰ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΗ

εἰς τὸ εὐλογῆσαι τὰ **Βαῖα** τῇ **Κυριακῇ** τῶν **Βαῖων**.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, ὁ ἐξεγείρας τὴν δυναστείαν καὶ ἀποστείλας τὸν μονογενῆ Σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα σώσῃ τὸν κόσμον διὰ τοῦ Σταυροῦ, τῆς Ταφῆς καὶ τῆς Ἀναστάσεως αὐτοῦ· οὗ παραγενομένου ἐν Ἱερουσαλήμ ἐπὶ τὸ ἐκούσιον Πάθος, ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, λαβόντες τὰ τῆς νίκης σύμβολα, τοὺς κλάδους τῶν δένδρων καὶ τὰ Βαῖα τῶν φοινίκων, τὴν Ἀνάστασιν προεμήνυσαν. Αὐτός, δέσποτα, καὶ ἡμᾶς τοὺς κατὰ μίμησιν ἐκείνων τῇ προεορτίῳ ταύτῃ ἡμέρᾳ

